

Churchills meddelelse om Tysklands kapitulation

Taler

Winston Churchill
Britisk premierminister

Dato

8. maj 1945

Sted

–

I går morges kl. 2,41 undertegnede general Jodl, repræsentant for den tyske overkommando, og storadmiral Donitz, udset til tysk statsoverhoved, i hovedkvarteret et dokument om betingelsesløs overgivelse af alle tyske land- sø- og luftstridskræfter i Europa til de allierede ekspeditionsstyrker og samtidig til Sovjets overkommando. Stabschefen for de allierede ekspeditionsstyrker, general Bedell Smith, og general Franqois Sevez undertegnede dokumentet på den øverstkommanderende for de allierede ekspeditionsstyrkers vegne, og general Susloparav undertegnede det på den russiske overkommandos vegne.

I dag bliver denne overenskomst ratificeret og bekræftet i Berlin, hvor den fungerende øverstbefalende over de allierede ekspeditionsstyrker, øverste luftmarskal Tedder samt general de Lattre de Tassigny undertegner overenskomsten på general Eisenhowers vegne. Marskal Sjukov undertegner på Sovjets overkommandos vegne. De tyske repræsentanter bliver chef for overkommandoen, feltmarskal Keitel, samt de øverstbefalende over den tyske hær og flåde og de tyske luftstyrker.

Fjendtlighederne skal officielt ophøre klokken et minut over tolv i nat, men for at spare menneskeliv begyndte signalet ”hold inde” at blive blæst langs hele fronten i går, og vor kære Kanaløer vil også blive befriet i dag.

Tyskerne yder stadig på visse steder modstand mod de russiske tropper, men hvis de fortsætter dermed efter midnat, vil de selvfølgelig berøve sig krigslovens beskyttelse og blive angrebet fra alle sider af de allierede tropper. Man må ikke forbavses over, at den tyske overkommandosordre ikke i hvert enkelt tilfælde bliver adlydt straks på så lange fronter og under den forvirring, der hersker blandt fjenden. Dette er imidlertid efter vor mening, efter at vi har søgt vejledning hos de bedste militæksperter, der står til vor rådighed, ikke nogen

grund til at undlade at gøre nationen bekendt med de kendsgerninger, der er tilgaaet os fra general Eisenhower om den betingelsesløse kapitulation, der allerede er undertegnet i Reims, og det bør heller ikke hindre os i at fejre dagene i dag og i morgen som sejrsmiddagen for Europas befrielse.

I dag vil vi måske tænke mest på os selv. I morgen vil vi yde en særlig anerkendelse til vore russiske kammerater, hvis mandsmod i felten har bidraget overordentlig meget til den totale sejr.

Den tyske krig er derfor endt. Efter i årevis at have gjort ivrige forberedelser kastede Tyskland sig over Polen i begyndelsen af september 1939, og som følge af vor garanti til Polen og efter aftale med den franske republik erklærede Storbritannien, det britiske imperium og folkesamfund krig efter dette gemene overfald. Da det tapre Frankrig var blevet slået ned, fortsatte vi fra denne ø og fra vort forenede imperium kampen på egen hånd i et helt år, indtil vi fik støtte af Sovjetruslands krigsmagt og senere af Amerikas forenede Staters overvældende magt og hjælpekluder. Til sidst stod næsten hele verden samlet mod de ugeringsmænd, som nu ligger i støvet for vor fed. Alle hjerter på denne ø og i hele det britiske rige er fulde af taknemmelighed over for vore glimrende allierede.

Vi må have lov til en kort stund at fryde os over det, der er nået; men lad os ikke et øjeblik glemme det strenge arbejde og de anstrengelser, der endnu venter os. Det forræderiske og griske Japan er endnu ubetvunget. Den skade, det har tilføjet Storbritannien, De forenede Stater og andre lande, og dets afskyelige grusomheder påkalder en retfærdig gengældelse. Vi må nu ofre alle vore kræfter og hjælpemidler på fuldførelsen af vor opgave både hjemme og i udlandet. Fremad Britannien. Længe leve frihedens sag. Gud bevare kongen.

[Da premierministeren i radioen havde udsendt denne bekendtgørelse om Tysklands overgivelse, oplæste han den samme beretning for Underhuset. Få minutter senere tilføjede han:]

Dette er det budskab, som det er blevet mig pålagt at udsende til den britiske nation og det britiske rige. Jeg vil kun tilføje nogle få sætninger for at udtrykke min dybeste taknemmelighed over for Underhuset, som har bevist, at det er den stærkeste grundvold at føre krig på, der nogen sinde er set i hele vor lange historie. Vi har alle sammen begået vore fejl, men det er blevet bevist, at

Parlamentet som institution ejer en styrke, der er i stand til at bevare alle demokratiets privilegier samtidig med at føre en hård og langvarig krig. Jeg ønsker at fremføre min hjerteligste tak til mænd af alle partier, til alle i Underhuset, hvor de så end sidder, for den måde hvorpå de parlamentariske institutioners livskraft er blevet hævdet under fjendens ild, og for den måde, hvorpå vi har været i stand til at holde ud – og vi kunne have holdt ud meget længere, hvis det havde været nødvendigt – til alle de mål, vi havde sat os for at hidføre fjendens fuldstændige og betingelsesløse kapitulation, var blevet nået. Jeg mindes tydeligt, at Underhuset, da det ved den forrige krigs afslutning for over et kvart århundrede siden hørte den lange liste over kapitulationsbetingelserne, våbenstilstandsbetingelserne, som var blevet dikteret tyskerne, ikke følte lyst til at fortsætte mødet, men ønskede at takke den almægtige Gud, den store magt, som synes at forme og bestemme nationers og menneskers skæbne, og derfor vil jeg, Sir, med Deres tilladelse fremsætte følgende forslag:

”At dette Hus nu begiver sig til St. Margarets Kirke i Westminster for at frembære vor ydmyge og ærefrygtfulde tak til den almægtige Gud for vor frelse fra truslen om tysk herredømme.”

Dette forslag er identisk med det, der er blevet fremsat i tidligere tider.

Kilde

Churchill, W.S. (1965). Taler. København: Gyldendal. 239-241.

Kildetype

Dokumentation i bogværk

Tags

Anden Verdenskrig, Politisk tale

Relateret

Winston Churchills tale i Underhuset
3. september 1939

Churchills radiohilsen til modstandsgrupperne i Danmark
1. januar 1945

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/tysklands-kapitulation>